

Efstaleiti 5
IS 103 Reykjavík
5 400 300
5 400 301
Nr. 1. Lagt fram í Héraðsdómi Reykjavíkur

logos@logos.is
www.logos.is

19. desember 2017

S T E F N A

Hagtak hf.
kt. 460391-2109
Fjarðargötu 13-15
220 Hafnarfirði

Gerir kunnugt: að félagið þurfi að höfða mál fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur á hendur Faxaflóahöfnum sf., kt. 530269-7529, Tryggvagötu 17, 101 Reykjavík, og stefnist fyrir hönd Faxaflóahafna sf. Gísla Gíslasyni, hafnarstjóra, kt. 090755-3829, Sólmundarhöfða 7, 300 Akranesi, til greiðslu skuldar og bóta vegna verksamnings.

DÓMKRÖFUR

Stefnandi krefst þess að stefndi verði dæmdur til að greiða stefnanda 173.603.751 kr., ásamt vöxtum af 30.631.245 kr. samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 21. janúar 2016 til 14. maí 2016 en með dráttarvöxtum af 173.603.751 kr. samkvæmt 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá þeim degi til greiðsludags. Til vara er þess krafist að stefndi verði dæmdur til að greiða stefnanda 138.191.250 kr., ásamt vöxtum af 26.591.250 kr. samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá 21. janúar 2016 til 14. maí 2016 en dráttarvöxtum af 138.191.250 kr. samkvæmt 1. mgr. 6. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu frá þeim degi til greiðsludags.

Stefnandi krefst þess jafnframt að stefndi verði dæmdur til að greiða stefnanda málskostnað að skaðlausu að mati réttarins eða samkvæmt síðar framlögðum málskostnaðarrekningi.

MÁLFLUTNINGSUMBOÐ

Hjördís Halldórsdóttir hrl., LOGOS lögmannsþjónustu, Efstaleiti 5, 103 Reykjavík, rekur mál þetta fyrir hönd stefnanda.

MÁLAVEXTIR

Stefnandi er hlutafélag sem annast margskonar verkframkvæmdir. Stefndi er sameignarfélag sem annast rekstur hafna á grundvelli hafnalaga nr. 61/2003.

Stefndi auglýsti forval fyrir verkið „hafnarbakki utan Klepps í Sundahöfn – sprengingar og losun klappar í efnisskiptaskurði“ í Morgunblaðinu 20. júní 2015, dskj. 3. Verkið fólst í borun og sprengingu klappar í sjó. Fjöldi borhola var sagður vera 250-350 holur og magn sprengiefnis 2500-3000 kg.

Frestur til að skila forvalsgögnum var til 14. júlí 2015. Með tölvupósti dags. 17. júlí 2015 tilkynnti stefndi að tveimur fyrirtækjum yrði boðin þátttaka í lokuðu útboði verksins, dskj. 4. Þau voru Ístak Ísland ehf. og stefnandi.

Tilboð voru opnuð 18. ágúst 2015 og rann tilboðsfrestur út 1. september 2015. Útboðsgögn má finna í dskj. 5. Ekki var lögð fram kostnaðaráætlun fyrir verkið við tilboðsopnun af hálfu stefnda. Eitt tilboð barst og var það frá stefnanda, dskj. 6. Tilboðsfrestur rann hins vegar út án þess að tilboði stefnanda væri tekið.

Aðilar tóku aftur upp samskipti 14. september 2015 og var ákveðið að stefnandi skyldi hefja framkvæmdir við verkið. Enginn skriflegur verksamningur var þó gerður um vinnu stefnanda við verkið þrátt fyrir ítrekaðar beiðnir stefnanda þar um, sjá tölvupóst stefnanda til stefnda þann 22. september 2015, dskj. 7 og 6. október 2015, dskj. 8.

Stefnandi lagði hins vegar fram sundurliðaðan útreikning, sem tillögu að verði fyrir verkið, strax á fundi aðila 14. september 2015, dskj. 9. Hljóðaði tillagan upp á 199.190.793 kr. án VSK og miðaði við 295 holar og afköst upp á 4 holar á dag. Stefndi lagði aftur á móti fram á sama fundi útreikning ráðgjafafyrirtækisins Verkís hf., dskj. 10, sem hljóðaði upp á 149.389.000 kr. án VSK. Ekki náðist því samkomulag um verð fyrir verkið. Stefndi taldi að samanburður á útreikningum aðila leiddi í ljós að helsti munur á kostnaði lægi í áætluðum afköstum, sem síðan áttu eftir að reynast enn minni en stefnandi gerði ráð fyrir á þessu tímamarki. Í áætlun stefnanda var þannig sem fyrr segir gert ráð fyrir afköstum upp á 4 holar á dag en áætlun Verkís hf. gerði ráð fyrir 8,7 holum á dag. Meðalafköst reyndust svo vera u.p.b. 2 holar á dag. Ekki voru gerðar frekari tilraunir til að leita samkomulags um endanlegt verð verksins heldur ákveðið að endanlegur samningur yrði gerður þegar reynsla væri komin á verkið, enda ljóst að mikil óvissa var um framkvæmd þess. Þess skal geta að sambærilegt verk hafði aldrei verið unnið hér á landi. Að beiðni stefnda sendi stefnandi að loknum fundi samning sem stefnandi hafði gert við Landsvirkjun sem fyrirmund af samningi, dskj. 11. Þar mátti til dæmis finna magnþoluskrá sem sýndi verð fyrir það verk, m.a. það að kostnaður við niðurrif og samsetningu búnaðar hefði verið um 25.000.000 kr.

Stefndi greiddi fyrstu innborgun inn á verkið 7. október 2015 skv. reikningi, dags. 23. september 2015, dskj. 12, að fjárhæð 26.000.000 kr. auk VSK til stefnanda. Átti sú innborgun að ná yfir tiltekinn undirbúningskostnað auk þess að fela í sér nokkurs konar viljayfirlýsingu um samningsgerð af hálfu stefnda og tryggingu til handa stefnanda þar sem hann þurfti að ráðast í mikinn undirbúningskostnað án þess að verksamningur hefði verið gerður. Var greiðslan svo notuð upp í kostnað við verkið sem féll til fyrir 1. desember 2015, eins og nánar greinir síðar.

Næstu daga leituðust aðilar svo við að skilgreina og afmarka verkið.

Stefnandi fékk send drög að minnisblaði um sprengiplan frá Verkís hf. með tölvupósti þann 9. október 2015, dskj. 13. Þar var gert ráð fyrir 245-325 holum eftir því hvort bil milli hola skyldi vera 1,5 metri eða 2 metrar. Þá var gert ráð fyrir 2.830-3.770 kg. af sprengiefni.

Í fundargerð frá fundi aðila, dags. 12. október 2015, dskj. 14, má sjá að aðilar gerðu á þeim tíma ráð fyrir 1,5 metra á milli hola. Á fundinum kom fram að stefnt væri að því að vinna við borun hæfist 2. nóvember 2015. Á þessum tíma var þó enn ekki búið að ákveða að fullu hvernig verkið skyldi framkvæmt. Þetta má t.d. sjá af tölvupósti Verkís hf. til aðila málsins þann 20. október 2015, dskj. 15, þar sem rætt var um að ákvarða þyrfti áfangaskiptingu verksins, dýpt hola, hleðslu o.fl.

Vinnufundur var haldinn 26. október 2015, sbr. fundargerð á dskj. 16. Á fundinum upplýsti stefnandi að undirverktakinn sem sæi um borinn væri fastur í öðru verki

fram að komandi helgi (fram að mánaðarmótum október/nóvember 2015). Á fundinum óskaði stefndi eftir áfanga- og tímaáætlun fyrir verkið.

Stefnandi brást við þeirri beiðni stefnda 29. október 2015 og sendi tillögu að verkáætlun, dskj. 17. Var verkáætlun unnin í samstarfi við Stuðul verkfræði- og jarðfræðibjónustu ehf., ráðgjafa stefnda í verkinu. Miðaðist hún við 395 holur í samræmi við það bormynstur sem gengið hafði verið út frá á fundi aðilanna 26. október 2015. Miðað var við að verkið myndi hefjast 27. nóvember 2015 og því ljúka 21. mars 2016. Átti undirbúningur borverks, sem m.a. fólst í uppsetningu á aðstöðu og tækjum, að klárast 27. nóvember 2015 en þá átti borverkið sjálft að hefjast og því átti að ljúka 22. febrúar 2016. Í kostnaðaráætlun Verkís hf. frá því í september hafði verið gert ráð fyrir afköstum upp á 8,7 holur á dag, eins og farið var yfir hér að framan. Í verkáætlun stefnanda voru afköst miðuð við þær væntingar Verkís hf. en stefnandi tók fram að samkvæmt áætlun hans hefði aðeins verið gert ráð fyrir 4 holum á dag, sbr. einnig það sem áður segir. Tekið var fram að ákveða þyrfti framvinduna í verkinu í samræmi við þetta.

Fyrsti verkfundur var haldinn 30. október 2015, dskj. 18. Á verkfundinum óskaði stefndi eftir því að vinna við verkið hæfist fyrr en verkáætlun stefnanda gerði ráð fyrir og nefndi 16. nóvember 2015 í því sambandi. Á verkfundi nr. 2 þann 6. nóvember 2015, dskj. 19, var enn óskað eftir því að vinna við verkið hæfist 16. nóvember 2015 og sprengingar þá 24.-25. sama mánaðar. Á verkfundi nr. 3 þann 12. nóvember 2015, dskj. 20, var gert ráð fyrir að hefja mætti borun á tímabilinu 19.-20. nóvember 2015. Á verkfundi nr. 4 þann 18. nóvember 2015, dskj. 21, var miðað við að raunhæft væri að hefja borun 25. nóvember 2015.

Samkvæmt tölvupósti frá Stuðli verkfræði- og jarðfræðibjónustu ehf., fulltrúa stefnda í verkinu, þann 30. nóvember 2015, dskj. 22, var á þeim tíma miðað við að borverk gæti hafist fljótlega en tekið fram að ekki væri gert ráð fyrir því að borað yrði daginn eftir vegna ózagstæðrar veðurspáar. Stefnandi svaraði sama dag og sagði stefnt að því að vinna við verkið hæfist á miðvikudeginum, 4. desember 2015, ef veðurspá rættist, dskj. 22.

Það gekk eftir og í fundargerð verkfundar nr. 5, dags. 10. desember 2015, dskj. 23, kemur fram að siglt hafi verið út 4. desember 2015 í því skyni að hefja borun. Þá hafi komið í ljós að endurbæta þyrfti hliðarfærslu á bornum og útbúa lengri fóðringu. Dagarnir 5.-9. desember 2015 hafi því verið nýttir til úrbóta. Dagana 7. og 8. desember 2015 hafi auk þess ekki verið hægt að vinna við verkið vegna veðurs. Farið hafi verið af stað aftur 9. desember 2015 en þá hafi komið í ljós að fóðringar á bornum voru með röngum skrúfgangi þannig að þær skrúfuðust í sundur við borun og því hafi verið unnið að úrbótum þann daginn. Af fundargerðinni sést að á þessum tíma var gert ráð fyrir 250-270 holum og að ljúka ætti verkinu á tveimur mánuðum vegna annars útboðs sem fara átti fram í kjölfarið. Á fundinum var lagt til að stefnandi legði fram greinargerð um orsakir tafa og langs undirbúningstíma.

Næsti verkfundur, nr. 6, var haldinn 17. desember 2015, dskj. 24. Í fundargerð fundarins kemur fram fyrsta holan hafi verið boruð 10. desember 2015 og önnur daginn eftir en að ekkert berg hafi fundist í holunum og því ekki þörf á að bora frekar eða sprengja á því svæði. Afleitt veður hafi verið 14. desember 2015 og því ekki borað meira fyrr en 15. desember. Ekkert berg hafi fundist í þeirri holu. Pramminn hafði þá verið færður og þrjár holur boraðar 16. desember 2015 og þar hafi fundist klöpp í tveimur holum en ekkert í þeirri fyrstu, en pramminn var færður á milli svæða. Pramminn hafði þá verið færður aftur og tvær holur boraðar þann 17. desember 2015. Var þá orðið ljóst að ekki var berg á öllu svæðinu sem bora átti á. Var því ákveðið að gerð yrði frekari könnun á þeim þilskurði sem bora átti í áður en vinnu við verkið yrði fram haldið í því skyni að grennslast fyrir um það hvernig

bergið lægi. Óskaði stefndi því eftir því á fundinum að boraðar yrðu könnunarholur áður en haldið yrði áfram með borun og sprengingar eftir að nánari könnun á þilskurði lægi fyrir.

Á fundinum lagði stefnandi fram greinargerð um kostnað við undirbúningstíma sem náði til 15. desember 2015, dskj. 24. Þar kom fram að heildarkostnaður við aðstöðusköpun hefði 1. desember 2015 verið kominn í u.þ.b. 52.000.000 kr. og áætlað væri að sá kostnaður yrði kominn í u.þ.b. 73.000.000 kr. þann 15. sama mánaðar. Þá kom að auki fram í yfirlitinu að ef verkið yrði stöðvað á þessum tímapunkti væri áætlaður kostnaður við verkið u.þ.b. 125.000.000 kr. án VSK. Í samræmi við þennan kostnað og reynsluna í verkinu lagði stefnandi fram verð sem nokkurs konar kostnaðaráætlun fyrir verkið á grundvelli magntöluskrár og einingarverða sem grundvöll að samningi. Hljóðaði endurgjald fyrir verkið samkvæmt kostnaðaráætluninni upp á 215.000.000 kr. án VSK.

Samkvæmt kostnaðaráætluninni var heildarkostnaður við verkið kominn í 51.748.132 kr. þann 1. desember 2015. Stefndi hafði þegar greitt innborgun upp á 26.000.000 kr., sbr. það sem að framan segir og skyldi stefndi því greiða 25.748.132 kr. til viðbótar fyrir vinnu fram að 1. desember 2015. Var því gefinn út reikningur fyrir 25.000.000 kr., dags. 1. desember 2015, dskj. 25, í samræmi við kostnaðaráætlunina, sem stefndi greiddi án fyrirvara eða mótmæla.

Með tölvupósti frá Stuðli, verkfraði- og jarðfræðipjónustu ehf., þann 29. desember 2015, dskj. 26, var ítrekað við stefnanda að ætlunin væri að kanna þillínu betur áður en haldið væri áfram. Þá fylgdi listi yfir þær könnunarholur sem bora skyldi eftir áramót.

Stefnandi sendi tillögu af reikningi 7. janúar 2016, dskj. 27, með gjalddaga sama dag að fjárhæð 29.962.500 kr. fyrir þau verk sem unnin höfðu verið á tímabilinu frá 1. desember til 18. desember 2015. Var hann að mestu í samræmi við kostnaðaráætlun stefnanda frá 17. desember 2015.

Verkfundur nr. 7 var haldinn 14. janúar 2016, dskj. 28. Á fundinum byrjaði stefndi á að fara yfir stöðu verksins. Í fundargerð fundarins kemur fram að boraðar hefðu verið 7 holur frá áramótum, þar af 3 könnunarholur og að komið hefði í ljós að klöppin lægi lægra en fyrrí rannsóknir hefðu sýnt. Þá kom fram að nú þyrfti að bora og sprengja á um 140 metra svæði og miðað við afköst upp á 3 holur á dag ætti verkið að taka u.þ.b. 70 vinnudaga. Tók stefndi að lokum fram að enginn slaki væri í verkáætluninni.

Á fundinum hafnaði stefndi framangreindum reikningi stefnanda sem sendur hafði verið 7. janúar 2016. Í fundargerðinni eru greiðslur til handa stefnanda raktar. Tók stefndi fram að félagið liti svo á að sú upphæð sem greidd hefði verið á árinu 2015, þ.e. um 63.000.000 kr. m. VSK, hefði verið greiðsla fyrir allan undirbúning og vinnu sem framkvæmd hefði verið fram að áramótum 2015-2016, það er þrátt fyrir að 9 holur hefðu verið boraðar á tímabilinu 1. til 18. desember 2015 og síðasti reikningur aðeins náð til 1. þess mánaðar. Stefndi tók fram að aðeins yrði greitt fyrir borun og sprengingar skv. ótilgreindum einingarverðum framvegis. Í fundargerð kemur fram að á fundinum hafi verið ákveðið að stefnandi fengi greiðslur á hálfsmánaðar fresti og ætti nú að fá greitt fyrir 15 holur, þar af 9 sem boraðar höfðu verið á tímabilinu 1. til 18. desember 2015, á 670.000 kr. stykkið eða 10.050.000 kr. með VSK. Stefndi kannast þó ekki við það að rætt hafi verið um þetta einingarverð á fundinum, sjá tölvupóst frá stefnanda til stefnda þann 8. febrúar 2016, dskj. 29 þar sem þessu var hafnað. Var það raunar viðurkennt af stefnda að ekki hefði verið rætt um einingarverðin á fundinum, sjá tölvupóst stefnda til stefnanda þann 9. febrúar 2016, dskj. 30.

Stefnandi sendi reikning 15. janúar 2016 að fjárhæð 10.000.000 kr. án VSK í samræmi við samtal sem stefnandi hafði átt við stefnda eftir framangreindan fund aðila, dskj. 31 í stað framangreinds reiknings að fjárhæð 29.962.500 kr. vegna tímabilsins 1. til 18. desember 2015. Í því samtalí hafði stefndi neitað að greiða meira á þessu stigi en gaf þó engar skýringar á þeirri afstöðu sinni. Reikningurinn var dagsettur 18. desember 2015. Þann 19. janúar 2016 hafnaði stefndi þeim reikningi og óskaði eftir því að reikningurinn yrði dagsettur í janúar 2016 þar sem verið væri að loka árinu 2015 og að reikningurinn fær ekki á það ár, dskj. 32. Þess ber þó að geta að 9 af þeim 15 holum sem greiða átti fyrir samkvæmt stefnda höfðu verið boraðar á tímabilinu 1. – 18. desember 2015. Þá var gerð krafa um að reikningurinn væri upp á 10.050.000 kr. með VSK. Stefndi sendi þá þriðja uppleggið af reikningi sama dag að fjárhæð 8.000.000 kr. án VSK, eða 9.920.000 m. VSK, dskj. 33. Leit stefnandi svo á að aðeins væri um væri að ræða hlutagreiðslu vegna þeirrar vinnu sem unni hafði verið á tímabilinu 1. til 18. desember 2015 þar sem að ágreiningur væri um verð fyrir vinnuna.

Stefndi lagði síðan fram tvær tillögur að tilboðsfjárhæð fyrir allt verkið með tölvupósti 20. janúar 2016, dskj. 34. Í þeim var holuverð miðað við 800.000 kr. stykkið og miðað við afköst upp á 3,4 holur á dag. Stefndi hafnaði þeim tilboðum með tölvupósti sama dag, dskj. 35.

Á verkfundi nr. 8 hinn 21. janúar 2016, dskj. 36, tilkynnti stefndi að verkinu yrði hætt. Þó var ákveðið að stefnandi gæti unnið áfram fram að mánaðarmótum janúar/febrúar 2016.

Með tölvupósti 22. janúar 2016, dskj. 37, lýsti stefnandi yfir óánægju sinni með þá ákvörðun stefnda og benti á að félagið yrði fyrir gríðarlegum kostnaði og tapi vegna þessa. Áskildi stefnandi sér allan rétt til skaðabóta og greiðslna fyrir verkið. Með tölvupósti þann 3. febrúar 2016, dskj. 38, benti stefnandi á að boraðar hefðu verið 12 holur liðna víku þrátt fyrir óhagstætt veðurfar. Stefndanda hefði því tekist að klára verkið á þeim tíma sem stefndi hafði lagt til í framangreindum tölvupósti til stefnanda þann 20. janúar 2016, dskj. 34, þ.e. í byrjun mars 2016, hefði hann fengið að klára verkið.

Í tölvupósti stefnda til stefnanda þann 5. febrúar 2016, dskj. 39, tilkynnti stefndi að stefnandi fengi greiddar 81.600.000 kr. fyrir allt verkið, þar af 56.000.000 kr. í undirbúning og aðstöðusköpun og 25.600.000 kr. fyrir 32 holur eða 800.000 kr. fyrir hverja holu.

Stefnandi hafnaði því uppgjöri með tölvupósti 11. febrúar 2016, dskj. 40. Bentí stefnandi á að miða ætti við kostnaðaráætlun hans frá 17. desember 2015 og þau verð sem þar kæmu fram. Sagði stefnandi heildarverkkostnað skv. þeim verðum sem gengið hefði verið út frá í kostnaðaráætlun frá 17. desember 2015 vera alls 149.000.000 kr. án VSK og eftirstöðvarnar því 90.000.000 kr. án VSK. Gerði stefnandi kröfu um uppgjör skv. framangreindu og þar að auki kröfu um bætur vegna hagnaðarmissis fyrir þann verkluta sem verkkaupi ætlaði að flytja yfir í annað útboð. Þá var bent á að boraðar hefðu verið 34 holur en ekki 32.

Stefndi hafnaði þessu með bréfi dags. 23. febrúar 2016, dskj. 41.

Stefnandi fór af verkstað 2. mars 2016. Tíminn frá mánaðarmótum janúar/febrúar 2015 fór í frágang en í honum fólst m.a. að taka þarf í sundur borinn, taka niður pramma og fjarlæga o.s.frv.

Stefnandi sendi ítarlegt og rökstutt kröfubréf til stefnda þann 14. apríl 2016, dskj. 42, þar sem gerð var krafa um greiðslu á 90.000.000 kr. auk VSK vegna verksins í samræmi við kostnaðaráætlun stefnanda frá 17. desember 2015 og 26.591.250 kr. vegna missis hagnaðar.

Því var hafnað með bréfi stefnda til stefnanda, dags. 23. maí 2016, dskj. 43. Áður en stefnandi gat hins vegar svarað því bréfi og ítrekað kröfur sínar gerðu stefnandi og stefndi með sér nýjan verksamning um annað verk. Samningurinn er dags. 12. júlí 2016, dskj. 44. Með 5. gr. verksamningsins samþykkti stefnandi að fara ekki lengra með ágreining aðila vegna þessa máls á meðan á vinnu við seinna verkið stæði. Var ákvæðið sett inn að beiðni stefnda og voru verklok áætluð 30. september 2016. Hins vegar varð mikil seinkun í verkinu og voru verkskil ekki samþykkt fyrr en 22. maí 2017, dskj. 45. Lokagreiðsla barst svo ekki fyrr en 1. júní 2017, dskj. 46. Af ótta við fyrirvaralausa riftun verksamningsins eða önnur neikvæð áhrif á það verk aðhafðist stefnandi ekkert frekar í því máli sem hér er deilt um á meðan á verktímanum stóð. Mátti stefnda þó allan tímann vera ljóst að kröfunni yrði haldið til streitu enda var skuldbinding stefnanda til að höfða ekki mál vegna kröfunnar bundin við þann tíma á meðan á vinnu við verkið stóð og þar til verkskil höfðu farið fram. Var bréfi stefnda því ekki svarað fyrr en 11. júlí 2017 þar sem frekari röksemdir fyrir kröfum stefnanda voru reifaðar og kröfur stefnanda jafnframt ítrekaðar, dskj. 47. Stefndi hafnaði kröfum stefnanda með bréfi, dags. 22. september 2017, dskj. 48. Er stefnandi því tilneyddur til að höfða mál þetta.

MÁLSÁSTÆÐUR OG LAGARÖK

A. Greiðsla vegna þess hluta verksins sem stefnandi hafði unnið þegar verkið var stöðvað

Stefnda ber að greiða stefnanda fyrir það verk sem hann sannarlega vann frá 1. desember 2015 allt þar til vinna við verkið var stöðvuð 2. mars 2016.

Ljóst er að samningssamband stofnaðist á milli aðilanna með munnlegu samkomulagi. Stefndi hafði samband við stefnanda eftir að samþykkisfrestur samkvæmt útboðinu rann út og óskaði eftir því að stefnandi tæki verkið að sér. Samþykki tilboðs sem kemur eftir að samþykkisfrestur er liðinn skal skoða sem nýtt tilboð, sbr. 1. mgr. 4. gr. laga nr. 7/1936 um samningsgerð, umboð og ógilda löggerninga. Gerði stefndi því nýtt tilboð þess efnis að stefnandi tæki að sér umrætt verk. Verksamningar eru ekki formbundnir fremur en aðrir samningar og munnlegir samningar því jafngildir skriflegum.

Ljóst er enn fremur að munnlegt samkomulag aðilanna tók gildi. Stefndi hóf að vinna verkið, fékk greitt fyrir það auk þess sem ver�fundir voru reglulega haldnir um verkið. Var umgjörð verksins og framkvæmd því í raun ekki frábrugðin því og ef tilboð stefnanda hefði verið samþykkt í útboðinu. Stofnaðist því gildur verksamningur um að stefnandi ynni umrætt verk fyrir stefndu. Hins vegar var ekki samið um verð fyrir verkið þegar viðræður um það hófust. Ákveðið var að bíða með að ákveða endanlegt verð fyrir verkið þar til reynsla kæmist á það.

Þannig er ekki deilt um að stefnandi hafi unnið verkið og að á hafi komist samningur milli aðila um vinnu stefnanda við verkið gegn greiðslu en hins vegar þarf að ákvarða við hvað skuli miða við uppgjör samningsins.

Byggir stefnandi *aðallega* á að gera eigi verkið upp í reikningsvinnu og að leggja beri gjaldskrá hans til grundvallar við uppgjörið þar sem hún hlýtur að gilda hafi ekki verið samið um annað. Gjaldskrána má finna í dskj. 49, en enginn ágreiningur er um tímagjöldin sem slík. Slíka niðurstöðu má meðal annars leiða af þeirri meginreglu sem m.a. kemur fram í 45. gr. laga um lausafjárkaup nr. 50/2000 („**Ifkl.**“) Þó Ifkl. eigi eftir efni sínu ekki við um verksamninga sem þennan þá er um að ræða meginreglu sem Hæstiréttur hefur í dóum sínum beitt um verksamninga. Krafan hljóðar þá upp á 115.300.408 kr. án VSK og sundurliðun og útreikninga má sjá í dskj. 50. Miðar sú fjárhæð við tímavinnu starfsmanna við verkið, útagðan kostnað og kostnað við búnað tæki o.s.frv. á tímabilinu samkvæmt gjaldskrá

stefnanda. Verði fallist á þennan hluta dómkröfunnar verða gefnir út reikningar vegna óreikningsfærðs hluta og VSK þá lagður ofan á.

Fallist dómurinn ekki á framangreint byggir stefnandi á því *til vara* að leggja beri til grundvallar kostnaðaráætlun hans, sem lögð var fram á verkfundi þann 17. desember 2017, dskj. 24 og þau einingarverð og þá magnþoluskrá sem þar voru sett fram (hér eftir saman nefnt „**kostnaðaráætlun**“). Stefnandi sendi stefnnda kröfubréf þar sem gerð var krafa um greiðslu á grundvelli kostnaðaráætlunarinnar þann 14. apríl 2016, dskj. 42. Stefnandi hafði áður gert slíka kröfu með tölvupósti þann 11. febrúar 2016, dskj. 40. Þau verð sem fram koma í kostnaðaráætluninni eru þau verð sem stefnandi sem seljandi þjónustunnar setti upp fyrir verkið eftir að reynsla var komin á það og ljóst hver raunkostnaðurinn við verkið yrði. Telur stefnandi sem fyrr að krafa þessi eigi stoð í þeirri reglu sem leiða má af 45. gr. sem og 47. gr. Ifkl.

Stefndi samþykkti auk þess að greiða stefnanda reikning að fjárhæð 25.000.000 kr., dags. 1. desember 2015, vegna verksins án nokkurra fyrirvara eða athugasemda og var sú greiðsla í samræmi við framangreinda kostnaðaráætlun.

Í grein 5.1.14 í ÍST 30:2012 segir enn fremur að ef verk er unnið í reikningsvinnu geti verkkaupi krafist þess að verktaki sendi sér reglulega upplýsingar um vinnutíma og efnisnotkun. Verkkaupi skuli mótmæla skriflega innan hálfss mánaðar hafi hann athugasemdir við framlagðar upplýsingar. Kostnaðaráætlunin hefur að geyma upplýsingar um vinnutíma og efnisnotkun m.a. um magn og verð. Stefnandi gerði engar athugasemdir við kostnaðaráætlunina og mótmælti henni ekki fyrr en 14. janúar 2016, tæpum mánuði eftir að upplýsingarnar lágu fyrir. Þá var framangreindur reikningur stefnanda frá 1. desember 2017 greiddur í samræmi við áætlunina án nokkurra athugasemda, eins og fyrr segir. Er það því mat stefnanda að kostnaðaráætlun hans hafi orðið bindandi fyrir aðila á grundvelli framangreindrar reglu, og almennra reglna um tómlæti, óháð því þó ekki hafi tekist skriflegur samningur milli aðila sem vísaði til staðalsins sem hluta samnings. Á það við hvort sem líta má svo á að ákvæði staðalsins gildi á grundvelli venju, eða sem meginregla.

Stefnandi leggur áherslu á að ekki sé tækt að leiða annað verð af samningi. Ljóst er að aðrar verðtillögur voru ekki samþykktar og verða þær því ekki lagðar til grundvallar við uppgjörið.

Ennfremur telur stefnandi að ekki sé hægt að miða við þau verð sem fram komu í upphaflegu tilboði stefnanda í útboðinu. Ljóst er að frestur til að taka tilboði stefnanda rann út 1. september 2015 án þess að það væri samþykkt. Ef tilboð er ekki samþykkt fyrr en að liðnum samþykkisfresti hefur það ekki tilætluð áhrif og er tilboðið þar með fallið niður.

Þær tillögur sem lagðar voru fram af hálfu stefnanda og stefnnda á fundi þeirra 14. september 2015 voru heldur ekki samþykktar og var á þeim tímapunkti ákveðið að bíða með samningsgerð þar til reynsla væri komin á verkið, enda mikil óvissa til staðar um framkvæmd þess og þá sér í lagi um raunhæfa framvindu og hvort verkið væri yfir höfuð framkvæmanlegt.

Þá tók verkið breytingum frá þessu tímamarki í ágúst/september 2015 og var holufjöldi til að mynda sífellt á reiki. Bora þurfti könnunarholur þar sem gögn frá stefnnda voru óáreiðanleg. Vinna við slíkar holur er mun umfangsmeiri en við borun og sprengingar hola samkvæmt reglulegu bormynstri þar sem færa þarf pramma til um stærra svæði í hvert skipti sem bora á könnunarholu. Einnig þurfti að vinna verkið um hávetur. Ennfremur kom í ljós að vinna við aðstöðusköpun var mun meiri en gert hafði verið ráð fyrir í útboðinu. Ítrekað er að þetta var í fyrsta skipti sem

slíkt verk var unnið hér á landi og ríkti því mikil óvissa um framkvæmd þess. Hefur þetta enn fremur stoð í því að stefndi lagði ekki fram kostnaðaráætlun eins og venja er við opnun tilboða sem sýnir að mikil óvissa var um áætlaðan verkkostnað. Það var einmitt af þeiri ástæðu sem ákveðið var að bíða með samningsgerð þar sem reynsla yrði komin á verkið. Aðilar voru þannig sammála um að raunkostnaður ætti eftir að koma í ljós og að verð fyrir verkið skyldi taka mið af honum. Í þeim efnum hafa raunhæf afköst mest að segja. Þá má nefna að nú hefur verið farið í nýtt útboð vegna sama verks, dskj. 51. Þar sést veruleg breyting á þessum verkhluða. Í fyrsta lagi er nú ekki miðað við holufjölda heldur rúmmetra af klöpp sem sprengd er. Þá er í öðru lagi gert ráð fyrir þremur mismunandi leiðum til að framkvæma verkið og í þriðja lagi er gert ráð fyrir mjög rúmum verktíma til verkhluðans, þar með talið hefur undirbúnningstími verið lengdur. Þetta bendir til þess að verkið hafi verið verulega vanmetið af hálfu aðila á þessum tíma, í ágúst/september 2015. Byggir stefnandi á að það eigi því að vera ljóst að ekki sé tækt horfa til framangreinds tilboðs og tillögu frá ágúst og september 2015 sem verðviðmið fyrir verkið.

Þá voru þau verð sem fjallað er um í fundargerð ver�fundar nr. 7, dags. 14. janúar 2016 heldur aldrei samþykkt af stefnanda og því einnig ótækt að líta til þeirra. Raunar man stefnandi ekki eftir að þessi verð hafi verið rædd og fékkst það staðfest af stefnda að þau verð voru raunverulega ekki rædd á fundinum óháð texta fundargerðarinnar, sbr. tölvupóst stefnda til stefnanda þann 9. febrúar 2016, dskj. 30.

Stefndi lagði fram tvær tillögur að tilboðsfjárhæð fyrir allt verkið með tölvupósti 20. janúar 2016. Í þeim var holuverð miðað við 800.000 kr. stykkið og miðað við afköst upp á 3,4 holur á dag. Stefnandi hafnaði þeim tilboðum með tölvupósti sama dag og er því heldur ekki tækt að miða við það verð við uppgjör á verkinu.

Þá er að mati stefnanda ljóst að uppsett verð er ekki ósanngjarnt. Verðið er í samræmi við þann raunkostnað sem hlaut af vinnu við verkið. Aðilar sömdu um að beðið yrði með samningsgerð þar til reynsla yrði komin á verkið, sem var að öllu leyti unnið í samráði við og undir eftirliti og boðvaldi stefnda. Er kostnaðaráætlunin og þau verð sem þar koma fram afurð þess. Það sem stefndi hefur hins vegar talið sanngjarn endurgjald er langt frá því að vera í takt við raunverulegan kostnað stefnanda vegna verksins. Þetta má m.a. sjá af því að kostnaður við efni og þjónustu (undirverktaka og efni) eftir 1. desember 2015 einn og sér nemur 45.860.914 kr. án VSK, sjá dskj. 52. Þeir reikningar sem mynda þessa fjárhæð eru lagðir fram í dskj. 53. Það er meginregla í kröfurétti að greiða ber sanngjarn verð fyrir vörur og þjónustu sé ekki um annað samið og byggir stefnandi á að sú meginregla leiði til þess að greiða eigi kröfu hans.

Sé miðað við kostnaðaráætlunina hljóðar krafan upp á 90.000.000 kr. auk VSK en sundurliðun og útreikninga má sjá í dskj. 54. Kostnaðaráætlun stefnanda miðaði við 215.000.000 kr. fyrir allt verkið. Af því vann stefnandi fyrir 149.000.000 kr. Stefnandi hafði þegar fengið greiddar 59.000.000 kr. og eru eftirstöðvarnar því 90.000.000 kr. Verði fallist á þennan hluta dómkröfunnar verða gefnir út reikningar vegna óreikningsfærðs hluta og VSK þá lagður ofan á.

B. Bætur vegna missis hagnaðar vegna þeirrar vinnu sem eftir var þegar verkið var stöðvað

Stefndi ákvað þann 21. janúar 2016 að hætta við verkið, sem fyrr segir og sagði hann tímalengd verksins óásættanlega en ákveðið var að stefnandi héldi áfram vinnu við verkið til mánaðarmóta janúar/febrúar 2016. Það kom stefnanda verulega á óvart þar sem stefndi hafði sjálfur daginn áður lagt fram tillögu að verði fyrir verkið. Kom þessi ákvörðun stefnda því strax í kjölfar synjunar stefnanda á að

samþykkja verðtillögu stefnda fyrir verkið. Ljóst er að á þeim tímapunkti var kominn á samningur um verkið þó ekki hefði verið samið um verð.

Sú meginregla gildir að verktaki eigi rétt á bótum frá verkkaupa þegar verkkaupi riftir samningi án ástæðna sem varða verktaka, það er efndabætur sem eiga að miðast við að gera verktaka sem líkast settan fjárhagslega og fullar samningsefndir hefðu farið fram. Birtist þessi regla m.a. í grein 6.2.8 í ÍST 30:2012.

Stefnandi telur ljóst að ekki var um að ræða riftun vegna vanefnda stefnanda enda ekkert sem bendir til þess að hann hafi vanefnt samning aðila á nokkurn hátt.

Þó stefndi hafði ákveðið að stöðva verkið þar sem hann taldi tímалengd og áætlun verksins ósættanlega þá er það ótvíraett mat stefnanda að ekki hafi verið um að ræða tafir af hans hálfu sem réttlætti riftun verksamningsins. Það er meginregla að verkkaupi getur ekki haft uppi nein úrræði vegna skiladráttar verktaka fyrr en eftir að réttur skilatími verks er liðinn. Í því máli sem hér er til skoðunar hafði enginn skiladagur verið settur enda hafði verið ákveðið að bíða með frekari samningsgerð þar til reynsla yrði komin á verkið, m.a. hvað varðaði raunhæf afköst.

Ljóst er að hvorugur aðilanna gerði ráð fyrir að skiladagsetningar útboðsgagnanna héldust. Framkvæmdir hófust ekki á þeim tíma sem gert hafði verið ráð fyrir í útboðsgögnum og er ekki síður við stefnda að sakast í þeim eftum. Stefndi tók tilboði stefnanda ekki innan samþykkisfrests og hafði ekki samband við stefnanda fyrr en um miðjan september 2015 en verkið átti samkvæmt útboðinu að hefjast um leið og tilboð yrði samþykkt sem gat í síðasta lagi verið 1. september 2015. Nánar tiltekið voru tilboð í útboðinu opnuð 18. ágúst 2015 og var tilboðsfrestur tvær vikur. Gert var ráð fyrir að verkinu yrði lokið 16. nóvember 2015. Þannig var gert ráð fyrir að verktími yrði um tveir og hálfur mánuður og að verkið yrði unnið um haustið. Ljóst er að þetta gekk ekki eftir auk þess sem vinna þurfti verkið yfir hávetur.

Þá er ljóst af fundargerðum og tölvupóstssamskiptum í byrjun verks að mikil óvissa var enn til staðar um framkvæmd verksins og að undirbúningi verksins var þá ekki lokið af hálfu stefnda. Það var fyrst 9. október 2015 sem minnisblað um sprengiplan var lagt fram og ekki var boðað til vinnufundar fyrr en 12. sama mánaðar. Þá var enn ekki búið að útfæra nákvæmlega hvernig verkið ætti að fara fram. Þann 20. október 2015 var boðað til fundar og þá var enn verið að ræða útfærslur á verkinu, svo sem varðandi borholu dýpi, hleðslu o.fl. Það var svo ekki fyrr en á vinnufundi 26. október 2015 sem það lá nokkurn veginn fyrir hvernig framkvæma ætti verkið.

Verkáætlun stefnanda var svo lögð fram 29. október 2015 og miðaði hún við að borun hæfist 27. nóvember 2015. Stefndi vann verkáætlun sína, eins og áður segir, í samstarfi við Stuðul verkfraði- og jarðfræðibjónustu ehf., ráðgjafa stefndi í verkinu og þar með í samvinnu við stefnda. Framkvæmdir við borun hófust svo 4. desember 2015, eða aðeins viku á eftir áætlun stefnanda en rekja má þá seinkun að mestu til veðurs.

Verkið reyndist síðan mun seinlegra í framkvæmd en aðilar höfðu gert ráð fyrir. Eins og áður hefur komið fram var um að ræða nokkurs konar tilraunastarfsemi. Þannig er það ekki á ábyrgð stefnanda að síðar hafi komið í ljós að raunhæf afköst voru mun minni en talið var í upphafi að þau yrðu. Þar sem stefndi stjórnaði framkvæmdinni þá var það einnig á hans ábyrgð að ákveða hvort grípa skyldi til ráðstafana til að mæta hans eigin væntingum um framgang í verkinu. Stefndi hefði hæglega getað brugðist við töfum í framgangi verksins miðað við þær væntingar sem hann hafði með því að fara fram á fjölgun mannskaps eða óska eftir að unnið væri á vöktum.

Þannig voru ekki kröfur um tiltekinn skiladag, enda átti sem fyrr segir að ákvarða framvinduna eftir að reynsla kæmist á verkið. Eina sem stefndi hafði tekið fram hvað varðar skilafrest var að verkinu þyrti að vera lokið áður en útboð fyrir næsta verk færi fram. Stefnandi stóð í þeirri meiningu að verkáætlun hans gengi upp hvað varðar útboðið sem átti að fara fram í kjölfarið. Getur því ekki hafa verið um tafir að ræða í verkinu sem hann beri ábyrgð á gagnvart stefnda. Þannig var um að ræða stöðvun verks en ekki lögmæta riftun og í því tilviki á stefnandi sannarlega rétt á bótum vegna missis hagnaðar en ekki aðeins greiðslu vegna unnina verka.

Jafnvel þó dómurinn komist að því að um vanefnd hafi verið að ræða af hálfu stefnanda, þá byggir stefnandi á því að ekki hafi verið um að ræða verulega vanefnd. Vanefnd þarf að hafa haft umtalsverð og afdrifarík áhrif á hagsmuni verkkaupans til að hún réttlæti riftun. Þá þarf að vera orsakasamband milli hinnar verulegu vanefndar og þeirrar skerðingar á hagsmunum sem um ræðir. Þar sem enginn ákveðinn skiladagur hafði verið tiltekinn verður að telja að vanefndin geti ekki hafa verið veruleg.

Þá bendir stefnandi á að stefndi lýsti ekki yfir stöðvun verks á þeim grundvelli að stefnandi hefði vanefnt samninginn. Aldrei var minnst á vanefndir í samskiptum aðila.

Í verksamningum er auk þess almennt gerð krafa um að áður en riftun er beitt komi fram formleg viðvörun frá verkkaupa, þar sem hann gefur verktaka hæfilegan frest til að bæta úr vanefndinni. Það var ekki gert af hálfu stefnda. Þannig var riftunin ólögmæt, óháð því hvort skilyrði um verulega vanefnd var uppfyllt. Áskorun um efndir áður en riftun er beitt er auk þess augljóslega nauðsynleg þegar skiladagur er hvorki fyrirfram ákveðinn né auðvelt fyrir verktaka að átta sig á hvenær skila á verkinu.

Vegna framangreindra ástæðna telur stefnandi sig eiga rétt á bótum vegna hagnaðarmassis. Stefnandi gerði kröfu um bætur vegna hagnaðarmassis í tölvupósti til stefnda þann 11. febrúar 2016, eða þremur vikum eftir stöðvunina, [dskj. 40](#). Var sú krafa áréttuð í kröfubréfi stefnanda til stefnda, dags. 14. apríl 2015, [dskj. 42](#) og enn og aftur í bréfi stefnanda til stefnda, dags. 11. júlí 2017, [dskj. 47](#). Ljóst er að frá upphafi var miðað við að stefnandi boraði og sprengdi þær holur sem þurfti til að næsta útboð gæti farið fram, þ.e. ynni allt verkið. Þá má benda á að í öllum tillögum og útreikningum aðila, m.a. gagntilboðum stefnda frá 20. janúar 2016 var miðað við allt verkið.

Um fjárhæð bóta vísast til þess sem að framan segir um gildi gjaldskrár stefnanda en til vara að leggja skuli til grundvallar kostnaðaráætlun stefnanda. Ef fjöldi hola er miðaður við gagntilboð stefnda sem félagið lagði fram 20. janúar 2016 þá var gert ráð fyrir 192 holum. Það var það bormynstur sem ganga átti út frá. Við verklok voru eftir 158 holur.

Miðað er við daggjald og fjölda hola. Ef miðað er við afköst upp á 2 holur á dag í samræmi við reynslu af verkinu þá hefði tekið um 79 daga eða þrjá og hálfan mánuð að ljúka verkinu. Kostnaður við hvern dag er 2.154.096 kr. sé verkið gert upp í reikningsvinnu og heildarkostnaður 204.208.301 kr. sé áætluðum óframkomnum kostnaði, 20% bætt við. Ef miðað er við kostnaðaráætlun stefnanda er kostnaður hvern dag 2.243.987 kr. og heildarkostnaður 177.275.000 kr. Ef miðað er við 15% hagnað af verkinu sem er það sem umbjóðandi okkar lagði upp með eins og sjá má í útreikningum hans sem lagðir voru fram 14. september 2015, [dskj. 9](#), þá eru bætur fyrir missi hagnaðar 30.631.245 kr. sé miðað við reikningsvinnu á grundvelli gjaldskrár stefnanda en 26.591.250 kr. sé miðað við kostnaðaráætlun stefnanda. Útreikningana má finna á [dskj. 55 og 56](#).

C. Sundurliðun kröfugerðar og vextir

Aðalkrafa stefnanda miðar við að greitt verði fyrir verkið í reikningsvinnu og gjaldskrá hans lögð til grundvallar. Gerir stefnandi því kröfu um greiðslu á 115.300.408 kr. án VSK eða 142.975.506 kr. m. VSK en verði fallist á þennan hluta dómkröfunnar verða gefnir út reikningar vegna óreikningsfærðs hluta og VSK þá lagður ofan á. Þá er gerð krafa um bætur vegna missis hagnaðar að fjárhæð 30.631.245 kr. vegna þess hluta verksins sem eftir var þegar verkið var stöðvað af hálfu stefnda. Samtals er því gerð krafa um 173.603.751 kr.

Stefnandi gerir kröfu um vexti á bótakröfu sína samkvæmt 1. mgr. 8. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 og byrja vextir að telja frá þeim degi er bótaskylt atvik átti sér stað, þ.e. þegar verkið var stöðvað af hálfu stefnda þann 21. janúar 2016. Dráttarvaxtakrafa stefnanda byggir á 1. mgr. 6. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 og byrja dráttarvextir að telja þann 14. maí 2016 annars vegar á grundvelli 9. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38/2001 hvað varðar bótakröfu stefnenda en hins vegar á grundvelli 3. mgr. 5. gr. sömu laga hvað varðar kröfu stefnanda um greiðslu, þ.e. að liðnum mánuði frá því að stefnandi sannanlega krafði um greiðslu og lagði fram þær upplýsingar sem þörf var á til að meta tjónsatvik og fjárhæð bóta með kröfubréfi sínu, dags. 14. apríl 2016. Réttur til að krefjast greiðslu á grundvelli reikningsvinnu og gjaldskrár stefnanda var áskilinn í framangreindu kröfubréfi og reiknast því dráttarvextir miðað við það. Í öllu falli ber að reikna dráttarvexti frá málshöfðun þann 15. desember 2017.

Varakrafa stefnanda miðar við að greitt verði fyrir verkið samkvæmt kostnaðaráætlun hans sem hann lagði fram á fundi aðila þann 17. desember 2015. Gerir stefnandi kröfu um greiðslu á 90.000.000 kr. án VSK eða 111.600.000 kr. m. VSK en verði fallist á þennan hluta dómkröfunnar verða gefnir út reikningar vegna óreikningsfærðs hluta og VSK þá lagður ofan á. Þá er gerð krafa um bætur vegna missis hagnaðar að fjárhæð 26.591.250 kr. vegna þess hluta verksins sem eftir var þegar verkið var stöðvað af hálfu stefnda. Samtals er því gerð krafa um 138.191.250 kr.

Vaxtakrafa er ákvörðuð með sama hætti og í aðalkröfu.

HELSTU LAGATILVITNANIR OG RÉTTARREGLUR

Til stuðnings kröfum sínum vísar stefnandi til laga um samningsgerð, umboð og ógilda löggerninga nr. 7/1936, einkum 1. mgr. 4. gr. laganna, lausafjárkaupalaga nr. 50/2000, einkum 45. og 47. gr. laganna og almennra reglna samninga- og kröfuréttar, einkum um skuldbindingargildi samninga og greiðsluskyldu. Kröfur um dráttarvexti styður stefnandi við reglur III. og IV. kafla laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu, einkum 5. gr., 1. mgr. 6. gr., 1. mgr. 8. gr. og 9. gr. laganna.

Krafa um málskostnað byggir á XXI. kafla laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála, einkum 1. mgr. 130. gr.

SÖNNUNARGÖGN

Við þingfestingu málsins mun stefnandi leggja fram, auk stefnu og skjalaskrár, útboðsgögn, verðáætlun stefnanda, verkfundargerðir, tölvupóst- og bréfasamskipti, útreikninga á kröfugerð og önnur þau gögn sem talin eru upp á dskj. 2.

Stefnandi áskilur sér rétt til að leggja fram fleiri skjalleg sönnunargögn og til að koma fram með frekari kröfur, málsástæður, mótmæli og lagarök á síðari stigum málsins, þar á meðal við munnlegan flutning þess, allt eftir vörnum stefnda komi

þær fram. Þá áskilur stefnandi sér annars vegar rétt til að leiða vitni fyrir dóminn, sem ákveðið verður á síðari tímapunkti hver verða, og hins vegar að krefjast kvaðningar stefnda til skýrslugjafar. Loks áskilur stefnandi sér rétt til að afla matsgerðar á síðari stigum málsins.

FYRIRKALL

Fyrir því stefnist hér með Gísla Gíslasyni, hafnarstjóra, kt. 090755-3829, til þess að mæta á dómþing Héraðsdóms Reykjavíkur sem háð verður í dómsal nr. 102 í domhúsinu við Lækjartorg, kl. 10:00 þann 19. desember 2017 er mál þetta verður þingfest til þess þar og þá, ef ekki verður sátt í málinu, að sjá skjöl og skilríki í dóm lögð, á sókn sakar og dómkröfur að hlýða, til sakar að svara og til að leggja fram gögn af sinni hálfu. Ef ekki verður mætt af hálfu stefnda við þingfestingu málsins má búast við því að útvistardómur gangi í málinu.

Stefnufrestur er þrír sólarhringar.

Reykjavík, 15. desember 2017

LOGOS lögmannsþjónusta

Hjörðís Halldórsdóttir
Hjörðís Halldórsdóttir hrl.

Til Héraðsdóms Reykjavíkur.